

Nr 14

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändring i kyrkomötesförordningen den 22 april 1949 (nr 174); given Stockholms slott den 13 december 1957.

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll samt Kungl. Maj:ts och kyrkomötets däri omförmälda skrivelser vill Kungl. Maj:t härmed, jämlikt 87 § 2 mom. regeringsformen, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om ändring i kyrkomötesförordningen den 22 april 1949 (nr 174).

GUSTAF ADOLF

Ingvar Lindell

Förslag
till
Förordning
om ändring i kyrkomötesförordningen den 22 april 1949 (nr 174)

Härigenom förordnas, att 10 och 11 §§ samt 13 § 2 mom. kyrkomötesförordningen den 22 april 1949¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Gällande lydelse)

10 §.

Klagan över val till ombud vid kyrkomöte fullföljes hos Konungen genom besvär, som inom *trettio dagar* efter valet skola hava inkommit till justitiedepartementet för att i Konungens regeringsrätt skyndsamt föredragas och avgöras.

11 §.

Vid kyrkomöte föres ordet av ärkebiskopen eller den bland övriga biskopar, som Konungen, för den händelse ärkebiskopen har förfall, därtill förordnar.

Ordföranden och — — — — — behörighet antecknas.
På kyrkomötet — — — — — beslut härom.

13 §.

2 mom. Förekomma ärenden om antagande av eller ändring i bibelöversättning, psalmbok, evangeliebok, kyrkohandbok eller katekes, tillsättes för sådana ärenden ett beredningsutskott, bestående av *kyrkomötets ordförande* samt fjorton ledamöter, som utses genom val.

Yrkar någon — — — — — prästerlig beredning.

(Föreslagen lydelse)

10 §.

Klagan över val till ombud vid kyrkomöte fullföljes hos Konungen genom besvär, som inom *tre veckor* efter valet skola hava inkommit till justitiedepartementet för att i Konungens regeringsrätt skyndsamt föredragas och avgöras.

11 §.

Ordförande vid kyrkomöte är ärkebiskopen. Varje kyrkomöte väljer bland sina ledamöter en förste och en andre vice ordförande. Innan val ägt rum, föres ordet vid förfall för ärkebiskopen av den i tjänsten äldste bland de övriga biskoparna.

13 §.

2 mom. Förekomma ärenden om antagande av eller ändring i bibelöversättning, psalmbok, evangeliebok, kyrkohandbok eller katekes, tillsättes för sådana ärenden ett beredningsutskott, bestående av *ärkebiskopen* samt fjorton ledamöter, som utses genom val.

Denna förordning träder i kraft
den 1 april 1958.

¹ Senaste lydelse av 11 §, se SFS 1952:47.

Nr 3

Kungl. Maj:ts skrivelse till kyrkomötet med förslag till förordning om ändrad lydelse av 10 och 11 §§ kyrkomötesförordningen den 22 april 1949 (nr 174); given Stockholms slott den 29 juli 1957.

Under återopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed jämlikt § 87 mom. 2 regeringsformen inhämta kyrkomötets yttrande, huruvida kyrkomötet godkänner härvid fogade förslag till förordning om ändrad lydelse av 10 och 11 §§ kyrkomötesförordningen den 22 april 1949 (nr 174).

GUSTAF ADOLF

Herman Kling

Förslag till

Förordning

om ändrad lydelse av 10 och 11 §§ kyrkomötesförordningen den 22 april 1949 (nr 174)

Härigenom förordnas, att 10 och 11 §§ kyrkomötesförordningen den 22 april 1949¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

10 §.

10 §.

Klagan över val till ombud vid kyrkomöte fullföljes hos Konungen genom besvär, som inom *trettio dagar* efter valet skola hava inkommit till justitiedepartementet för att i Konungens regeringsrätt skyndsamt föredragas och avgöras.

Klagan över val till ombud vid kyrkomöte fullföljes hos Konungen genom besvär, som inom *tre veckor* efter valet skola hava inkommit till justitiedepartementet för att i Konungens regeringsrätt skyndsamt föredragas och avgöras.

11 §.

11 §.

Vid kyrkomöte föres ordet av ärkebiskopen eller den bland övriga biskopar, som Konungen för den händelse ärkebiskopen har förfall, därtill förordnar.

Ordförande vid kyrkomöte är ärkebiskopen. Varje kyrkomöte väljer bland sina ledamöter en förste och en andre vice ordförande. Innan val ägt rum, föres ordet vid förfall för ärkebiskopen av den i tjänsten äldste bland de övriga biskoparna.

Ordföranden och — — — — — behörighet antecknas.

På kyrkomötet — — — — — beslut härom.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1958.

¹ Senaste lydelse av 11 §, se SFS 1952:47.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementens ärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 2 maj 1957.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, HEDLUND, PERSSON, LINDELL, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, NÄSGÅRD, KLING, ELIASSON, SKOGLUND.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Zetterberg, anmäler efter gemensam beredning med chefen för ecklesiastikdepartementet fråga om *utökning av kyrkomötets presidium m. m.* och anför därvid följande.

Enligt 11 § första stycket kyrkomötesförordningen föres ordet vid kyrkomöte av ärkebiskopen eller den bland övriga biskopar, som Kungl. Maj:t, för den händelse ärkebiskopen har förfall, därtill förordnar.

I skrivelse den 3 oktober 1953, nr 5, har kyrkomötet i anledning av en vid mötet väckt motion anhållit om förslag med innebörd att antalet vice ordförande i kyrkomötet utökas till två. Kyrkolagsutskottet hade i sitt av kyrkomötet i skrivelsen åberopade betänkande, nr 6, avvisat tanken att — i syfte att bereda lekmannaombud plats i kyrkomötets presidium — upphäva regeln om ärkebiskopens självskrivnenhet såsom mötets ordförande och hade vidare anført följande.

För förslaget att utöka antalet vice ordförande till två kan däremot enligt utskottets mening anföras vägande skäl. Skulle ärkesbiskopen exempelvis av sjukdom vara förhindrad bevista mötet, kan lätt nog arbetsbördan för vice ordföranden bli orimligt stor. Och skulle i sådant läge även vice ordföranden få förfall, uppkommer omedelbart särskilda svårigheter. Utskottet är därför berett förorda sådan jämkning i kyrkomötesförordningen, att antalet vice ordförande utökas till två. Vid en sådan reform finns också möjlighet att tillgodose önskemålet att lekmannaombuden blir representerade i presidiet.

Beträffande innehållet i motionen och utskottsutlåtandet torde i övrigt få hänvisas till kyrkomötestrycket.

Den av kyrkomötet väckta frågan har närmare behandlats i en inom ecklesiastikdepartementet upprättad, den 19 november 1956 dagtecknad *promemoria angående utökning av kyrkomötets presidium*. I promemorian anföres, att kyrkomötets önskemål lämpligen torde kunna tillgodoses på det sättet att ärkebiskopen bibehålles såsom självskrivnen ordförande och att det överlämnas åt kyrkomötet att bland sina ledamöter välja en förste och en andre vice ordförande. Därmed skulle öppnas möjlighet för kyrkomötet att låta även lekmannaombuden bli representerade i presidiet. Över huvud taget synes det — fortfarande enligt promemorian — vara befogat att kyrkomötet äger fritt bestämma i dessa frågor. Den nuvarande ordningen att Kungl. Maj:t förordnar vice ordförande torde kunna betraktas som en kvarleva från äldre tid, då Kungl. Maj:t även hade att utse riksdagens talmän.

Det heter i promemorian vidare.

Bestämmelserna om kyrkomötets presidium måste kompletteras med en regel avseende den situationen att förfall för ärkebiskopen inträder, innan valet av vice ordförande ägt rum. Den lämpligaste lösningen synes vara, att ordförandeskapet då tillkommer den i tjänsten äldste bland de övriga biskoparna. Det torde ligga i sakens natur, att om även denne har förfall den därnäst äldste har att träda in som ordförande.

Vid promemorian har fogats förslag till förordning om ändrad lydelse av 11 § kyrkomötesförordningen den 22 april 1949 (nr 174).

Över promemorian har efter remiss yttranden avgivits av *kammarkollegiet* och *samtliga domkapitel* samt *styrelserna för Svenska pastoratens riksförbund* och *Svenska prästförbundet*. I remissyttrandena har de i promemorian framlagda förslagen tillstyrkts eller lämnats utan erinran. Karlstads domkapitel har emellertid framhållit, att förste vice ordföranden bör vara biskop.

Departementschefen

De praktiska skäl, som kyrkolagsutskottet anfört, motiverar enligt min mening att kyrkomötets presidium utökas. Liksom remissinstanserna ansluter jag mig till det i promemorian framförda förslaget att utökningen skall ske på det sättet att ärkebiskopen bibehålles som självskriven ordförande, medan det överlämnas åt kyrkomötet att bland sina ledamöter välja en förste och en andre vice ordförande. Med anledning av vad domkapitlet i Karlstad anfört om att förste vice ordföranden borde vara biskop vill jag endast framhålla, att det bör ankomma på kyrkomötet att fritt bestämma i denna sak. Något hinder att till förste vice ordförande välja ett lekman-ombud eller annat prästerligt ombud än biskop bör enligt min mening icke föreligga.

Även i övrigt finner jag mig böra biträda de i promemorian framlagda förslagen.

I detta sammanhang synes det mig vidare lämpligt att beträffande 10 § kyrkomötesförordningen föreslå den ändringen att den där stadgade besvärstiden förkortas från 30 dagar till tre veckor.

I enlighet med vad sålunda anförts har inom justitiedepartementet upprättats bilagda förslag till *förordning om ändrad lydelse av 10 och 11 §§ kyrkomötesförordningen den 22 april 1949 (nr 174)*.¹

Föredraganden hemställer, att lagrådets utlåtande över förslaget måtte för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:
Torsten Johansson

¹ Denna bilaga, som är likalydande med det vid skrivelsen fogade författningsförslaget, har här utslutits.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 18 juni 1957.

N ä r v a r a n d e :

justitieråden WALIN,
SJÖWALL,
HAGBERGH,
regeringsrådet KLACKENBERG.

Enligt lagrådet den 17 juni 1957 tillhandakommet utdrag av protokoll över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 2 maj 1957, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över upprättat förslag till *förordning om ändrad lydelse av 10 och 11 §§ kyrkomötesförordningen den 22 april 1949 (nr 174)*.

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, föredrogs inför lagrådet av byråchefen för lagärenden i ecklesiastikdepartementet I. Ulveson.

Lagrådet lämnade förslaget utan erinran.

Ur protokollet:
Torsten Johansson

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 29 juli 1957.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, HEDLUND, PERSSON, LANGE, LINDHOLM, KLING, ELIASSON.

Efter gemensam beredning med chefen för ecklesiastikdepartementet anmäler t. f. chefen för justitiedepartementet, statsrådet Kling, lagrådets utlåtande över det till lagrådet den 2 maj 1957 remitterade förslaget till *förordning om ändrad lydelse av 10 och 11 §§ kyrkomötesförordningen den 22 april 1949 (nr 174)*.

Med förmälan att lagrådet lämnat förslaget utan erinran hemställer föredraganden, att från kyrkomötet måtte jämlikt § 87 mom. 2 regeringsformen inhämtas yttrande, huruvida kyrkomötet godkänner förslaget.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställer förordnar Hans Maj:t Konungen, att till kyrkomötet skall avlåtas skrivelse av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Torsten Johansson

Nr 1

Kyrkomötets underdåniga skrivelse i anledning av dels Kungl. Maj:ts skrivelse med förslag till förordning om ändrad lydelse av 10 och 11 §§ kyrkomötesförordningen den 22 april 1949 (nr 174), dels ock en i ämnet väckt motion.

(Kyrkolagsutskottets betänkande nr 2)

Till Konungen

I skrivelse till kyrkomötet den 29 juli 1957, nr 3, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av skrivelsen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll, begärt kyrkomötets yttrande, huruvida kyrkomötet godkände vid skrivelsen fogat förslag till förordning om ändrad lydelse av 10 och 11 §§ kyrkomötesförordningen den 22 april 1949 (nr 174).

I samband med skrivelsen har kyrkomötet till behandling förehaft, utom annat, en inom mötet väckt motion, nr 70, angående förslag till ändrad lydelse av 13 § 2 mom. första stycket kyrkomötesförordningen.

Kyrkolagsutskottet har i ärendet avgivit betänkande, nr 2, vilket här i avtryck bifogas.

Kyrkomötet får härigenom i underdånighet

dels förklara, att kyrkomötet godkänner förslaget till förordning om ändrad lydelse av 10 och 11 §§ kyrkomötesförordningen den 22 april 1949 (nr 174),

dels ock anmäla, att kyrkomötet i anledning av motion nr 70 för sin del godkänt följande förslag till

Förordning

**om ändrad lydelse av 13 § 2 mom. kyrkomötesförordningen
den 22 april 1949 (nr 174)**

Härigenom förordnas, att 13 § 2 mom. kyrkomötesförordningen den 22 april 1949 (nr 174) skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

13 §.

2 mom. Förekomma ärenden om antagande av eller ändring i bibelöversättning, psalmbok, evangeliebok, kyrkohandbok eller katekes, tillsättes för sådana ärenden ett beredningsutskott, bestående av *kyrkomötets ordförande* samt fjorton ledamöter, som utses genom val.

2 mom. Förekomma ärenden om antagande av eller ändring i bibelöversättning, psalmbok, evangeliebok, kyrkohandbok eller katekes, tillsättes för sådana ärenden ett beredningsutskott, bestående av *ärkebiskopen* samt fjorton ledamöter, som utses genom val.

Yrkar någon — — — — — prästerlig beredning.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1958.

Stockholm den 20 september 1957

Underdånigst
TORSTEN YSANDER

G. H. Berggren

Nr 2

Kyrkolagsutskottets betänkande i anledning av dels Kungl. Maj:ts skrivelse med förslag till förordning om ändrad lydelse av 10 och 11 §§ kyrkomötesförordningen den 22 april 1949 (nr 174), dels ock i ämnet väckta motioner.

Genom en den 29 juli 1957 dagtecknad, till kyrkolagsutskottets handläggning hänskjuten skrivelse, nr 3, har Kungl. Maj:t, under återopande av skrivelsen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll, begärt kyrkomötets yttrande, huruvida kyrkomötet godkänner vid skrivelsen fogat förslag till förordning om ändrad lydelse av 10 och 11 §§ kyrkomötesförordningen den 22 april 1949 (nr 174).

Förslaget har följande lydelse:

Förslag

till

Förordning

om ändrad lydelse av 10 och 11 §§ kyrkomötesförordningen den 22 april 1949 (nr 174)

Härigenom förordnas, att 10 och 11 §§ kyrkomötesförordningen den 22 april 1949¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

10 §.

10 §.

Klagan över val till ombud vid kyrkomöte fullföljes hos Konungen genom besvär, som inom *trettio dagar* efter valet skola hava inkommit till justitiedepartementet för att i Konungens regeringsrätt skyndsamt föredragas och avgöras.

Klagan över val till ombud vid kyrkomöte fullföljes hos Konungen genom besvär, som inom *tre veckor* efter valet skola hava inkommit till justitiedepartementet för att i Konungens regeringsrätt skyndsamt föredragas och avgöras.

11 §.

11 §.

Vid kyrkomöte föres ordet av ärkebiskopen eller den bland övriga biskopar, som Konungen, för den hän-

Ordförande vid kyrkomöte är ärkebiskopen. Varje kyrkomöte väljer bland sina ledamöter en förste och en

¹ Senaste lydelse av 11 §, se SFS 1952:47.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

delse ärkebiskopen har förfall, där-
till förordnar.

andre vice ordförande. Innan val ägt
rum, föres ordet vid förfall för ärke-
biskopen av den i tjänsten äldste
bland de övriga biskoparna.

Ordföranden och — — — — — behörighet antecknas.

På kyrkomötet — — — — — beslut härom.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1958.

I samband med behandlingen av skrivelsen har utskottet förehaft två i anledning av densamma väckta motioner:

nr 70, av herr *Qvarnström* och friherre *Rappe*, vari hemställts, att kyrkomötet ville för sin del besluta följande ändrade lydelse av 13 § 2 mom. första stycket kyrkomötesförordningen:

»Förekomma ärenden om antagande av eller ändring i bibelöversättning, psalmbok, evangeliebok, kyrkohandbok eller katekes, tillsättes för sådana ärenden ett beredningsutskott, bestående av *ärkebiskopen eller vid förfall för honom av den i tjänsten äldste bland de övriga biskoparna* samt fjorton ledamöter, som utses genom val.»;

nr 71, av herr *Turén*, vari föreslagits, att kyrkomötet måtte för sin del godkänna den av Kungl. Maj:t föreslagna lydelsen av 11 § kyrkomötesförordningen med ett tillägg av innehåll att vid samtidigt förfall för ärkebiskopen och vice ordförandena ordet skall föras av den i tjänsten äldste bland de övriga biskoparna.

Beträffande de skäl, som anförts i Kungl. Maj:ts skrivelse, och de skäl, som motionärerna åberopat, får utskottet hänvisa till skrivelsen och motionerna.

Utskottet. Kungl. Maj:ts förslag till ändrad lydelse av 11 § kyrkomötesförordningen tillgodoser det av 1953 års kyrkomöte uttalade önskemålet, att antalet vice ordförande i kyrkomötet utökas till två. Härutöver innebär förslaget, att det skall överlämnas åt kyrkomötet att bland sina ledamöter välja de båda vice ordförandena samt att, vid förfall för ärkebiskopen innan val av vice ordförande ägt rum, ordet skall föras i mötet av den i tjänsten äldste bland de övriga biskoparna. I sammanhang med den föreslagna ändringen i 11 § har Kungl. Maj:t funnit lämpligt föreslå, att den i 10 § kyrkomötesförordningen stadgade besvärstiden över val av kyrkomötesombud förkortas från 30 dagar till 3 veckor.

Liksom vid föregående kyrkomöte anser utskottet även nu det önskvärt, att antalet vice ordförande i kyrkomötet utökas till två. Att dessa få väljas av kyrkomötet finner utskottet lämpligt. Vad Kungl. Maj:ts förslag i övrigt angår, har utskottet ej heller några erinringar att framföra.

I motion nr 71 har motionären påpekat, att den föreslagna lydelsen av 11 § ej ger någon anvisning om hur med ordförandeskapet skall förfaras i händelse samtidigt förfall inträffar för ärkebiskopen och de båda vice ordförandena, och med anledning härav föreslagit, att bestämmelse härom infördes i paragrafen.

I § 33 punkt 4 riksdagsordningen stadgas, att vid samtidigt förfall för både talmannen och vice talmännen i någon av riksdagens kamrar utses en av kammarens övriga ledamöter att tjänstgöra såsom talman, till dess förfallet upphört. Ordförandeskapet vid detta val utövas av den i kammaren närvarande ledamoten, som bevistat de flesta riksdagar, och, där två eller flera ledamöter deltagit i lika många riksdagar, den av dem, som är till levnadsåren äldst.

Om den oförmodade händelsen skulle inträffa, att ordföranden och de båda vice ordförandena i kyrkomötet samtidigt finge förfall, synes det utskottet naturligt, att man tillämpar en ordning motsvarande den i § 33 punkt 4 riksdagsordningen stadgade så att den i tjänsten äldste av de närvarande biskoparna för ordet vid valet av tillfällig ordförande. Att införa en särskild bestämmelse härom i kyrkomötesförordningen finner utskottet dock ej nödigt.

Som skäl för yrkandet i motion nr 70 har anförts, att oklarhet kommer att råda om sammansättningen av kyrkomötets beredningsutskott, därest Kungl. Maj:ts förslag blir antaget.

Enligt 13 § 2 mom. kyrkomötesförordningen skall beredningsutskottet bestå av kyrkomötets ordförande och fjorton ledamöter, som utses genom val. Kyrkomötets ordförande är självskriven ordförande i beredningsutskottet (13 § 5 mom.).

Utskottet är med motionärerna ense därom, att dessa bestämmelser kan tolkas så, att vid förfall för ärkebiskopen inträder som ordförande i beredningsutskottet den vid kyrkomötet fungerande ordföranden, vilken efter antagandet av Kungl. Maj:ts förslag kan vara lekman, samt att en sådan anordning ej kan vara åsyftad. Utskottet har därför funnit det önskvärt, att uttrycket »kyrkomötets ordförande» i 13 § 2 mom. kyrkomötesförordningen ändras till »ärkebiskopen» och vill med anledning av motionen förordna en sådan ändring. Däremot finner utskottet det ej nödvändigt att det såsom motionärerna föreslå stadgas, att vid förfall för ärkebiskopen den i tjänsten äldste bland de övriga biskoparna skall inträda såsom ledamot i beredningsutskottet. Vid sådan händelse synes den av utskottet valde vice ordföranden böra fungera som ordförande, och någon särskild ersättare för ärkebiskop i egenskap av ledamot torde ej vara påkallad.

På grund av vad sålunda anförts hemställer utskottet,

A) att kyrkomötet — med avslag å motion nr 71 — måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t förklara, att kyrkomötet godkänner förslaget till förordning om ändrad lydelse av 10 och 11 §§ kyrkomötesförordningen den 22 april 1949 (nr 174),

B) att kyrkomötet i anledning av motion nr 70 måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anmäla, att kyrkomötet för sin del godkänt följande

Förslag

till

Förordning

om ändrad lydelse av 13 § 2 mom. kyrkomötesförordningen den 22 april 1949 (nr 174)

Härigenom förordnas, att 13 § 2 mom. kyrkomötesförordningen den 22 april 1949 (nr 174) skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

13 §.

2 mom. Förekomma ärenden om antagande av eller ändring i bibelöversättning, psalmbok, evangeliebok, kyrkohandbok eller katekes, tillsättes för sådana ärenden ett beredningsutskott, bestående av kyrkomötets ordförande samt fjorton ledamöter, som utses genom val.

2 mom. Förekomma ärenden om antagande av eller ändring i bibelöversättning, psalmbok, evangeliebok, kyrkohandbok eller katekes, tillsättes för sådana ärenden ett beredningsutskott, bestående av ärkebiskopen samt fjorton ledamöter, som utses genom val.

Yrkar någon — — — — — prästerlig beredning.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1958.

C) att motion nr 70 i övrigt icke måtte föranleda någon kyrkomötets åtgärd.

Stockholm den 12 september 1957.

På kyrkolagsutskottets vägnar:

GUNNAR HULTGREN

Närvarande i utskottet vid ärendets slutbehandling:

herr biskop Hultgren, herr Staxäng*, herr biskop Anderberg, herr Högborg*, herrar biskopar Lundström och Nygren*, herrar Svenungsson, Åke Hassler*, Hedberg, Jonzon, Gunnar Nilsson, Prawitz*, Hjalmar Svensson* och Turén.

* Ej närvarande vid betänkandets justering.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementens ärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 29 november 1957.

N ä r v a r a n d e:

Ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NILSSON, ANDERSSON, LINDELL, LINDSTRÖM, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, KJELLIN, JOHANSSON.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Lindell, anför efter gemensam beredning med chefen för ecklesiastikdepartementet:

I skrivelse till kyrkomötet den 29 juli 1957, nr 3, har Kungl. Maj:t under åberopande av skrivelsen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll jämlikt 87 § 2 mom. regeringsformen begärt kyrkomötets yttrande, huruvida kyrkomötet godkände vid skrivelsen fogat förslag till förordning om ändrad lydelse av 10 och 11 §§ kyrkomötesförordningen den 22 april 1949 (nr 174).

I skrivelse den 20 september 1957, nr 1, har kyrkomötet, under åberopande av vad som anförts i kyrkolagsutskottets betänkande nr 2, dels förklarat att kyrkomötet godkänt nyssnämnda förslag till förordning om ändrad lydelse av 10 och 11 §§ kyrkomötesförordningen, dels ock anmält att kyrkomötet i anledning av i ärendet väckt motion för sin del godkänt ett förslag till förordning om ändrad lydelse av 13 § 2 mom. kyrkomötesförordningen.

Föredraganden hemställer härefter, att lagrådets utlåtande måtte för det i 87 § regeringsformen omförmälda ändamålet genom utdrag av protokollet inhämtas över det av kyrkomötet för dess del godkända förslaget till förordning om ändrad lydelse av 13 § 2 mom. kyrkomötesförordningen.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan lämnar Hans Maj:t Konungen bifall.

Ur protokollet:

Clas Amilon

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 3 december 1957.

N ä r v a r a n d e:

justitieråden WALIN,
SJÖWALL,
HAGBERGH,
regeringsrådet KLACKENBERG.

Enligt lagrådet den 2 december 1957 tillhandakommet utdrag av protokoll över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 29 november 1957, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över av kyrkomötet för dess del godkänt förslag till *förordning om ändrad lydelse av 13 § 2 mom. kyrkomötesförordningen den 22 april 1949 (nr 174)*.

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, föredrogs inför lagrådet av byråchefen för lagärenden i justitiedepartementet B. Hjern.

Lagrådet lämnade förslaget utan erinran.

Ur protokollet:
Clas Amilon

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 13 december 1957.

N ä r v a r a n d e :

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDEN, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDELL, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, KJELLIN, JOHANSSON.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Lindell, anmäler efter gemensam beredning med chefen för ecklesiastikdepartementet, lagrådets den 3 december 1957 avgivna utlåtande över det genom Kungl. Maj:ts beslut den 29 november 1957 till lagrådet, av kyrkomötet för dess del godkända förslaget till *förordning om ändrad lydelse av 13 § 2 mom. kyrkomötesförordningen den 22 april 1949 (nr 174)*.

Med förmälan att förslaget av lagrådet lämnats utan erinran anför föredraganden, att förslaget jämte ett av kyrkomötet godkänt förslag till förordning om ändrad lydelse av 10 och 11 §§ kyrkomötesförordningen inom justitiedepartementet sammanförts till förslag till *förordning om ändring i kyrkomötesförordningen den 22 april 1949 (nr 174)*.

Föredraganden hemställer att sistnämnda förslag måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Olle Hellberg